9. augustil suri tähtis inglis politikamees markis Lord Salisbury 73 aasta wanaduses. Ta oli kaua aega peeminister ja juhatas osawaste Inglise üleüldist politikat. Wanameelsed ütlewad talle tuhat tänu hauda järele, kuna wabameelsed nii mõndagi temast leidsiwad, millega nad mitte rahul ei olnud. Ta oli mees, keda rahwas ei teadnud armastada ega wihata, s. o. nad ei tundnud teda ligemalt.

9. augustil (27. juulil) kell 10 õhtul oli Lissabonis kange maawärisemine. Hirmus asi, kui wundament jalgade al wangub ja emalene maa enam rahul ei seisa. Meil on wõimata selleşt suuresţ ehmatusest, mis Lissaboni elanikudel oli, enesele õiget pilti maalida. Meie wõime tänulikud olla, sest meie kalli kodumaa pind weel ei wangu. Loodame, et ta ikka nii kindlaks jääb!

3. juulil põles Pokrowskaja-Slobodas, Saamara kubermangus, 500 maja maha, ühes suurte wiljaaitadega, mille wäärtust 7 miljoni rubla peale arwatakse.

Augustikuul peeti Liiwimaal ja Pihlwa kubermangus suured sõjaharjutused ära, millest 2 korpust wäge osa wõttis. Sõjamasinat katsutakse aeg ajalt, kas ta ladusaste liigub, ehk on kuhugi määri tarwis. Niisugused katsed on sõjawäe kohta wäga tähtsad.

Poolamaal, kus senni katoliku-usu koolides usuõpetust wenekeeles anti, on nüüd Kõigekõrgemalt lubatud, katoliku usuõpetust emakeeles (Poolakeeles) anda.

Mõõdalainud aastal on meie kodumaal mitu tähtsat mälestusepäewa peetud ja pühitsetud. **23. nowembril** 1902 aastal pühitses Kreditsisteem oma 100 aastast kestusepäewa. See asutus on ka meie talupoegadele wõimalikuks teinud maad omale päriseks osta ja oma elule sellega kindlat alust panna. Ilma Kreditsisteemi kaasaitamiseta oleks meil Eestis wähe pärismaa pidajaid. Tõttagu ta weel teist sada aastat selleşama hea tagajärjega meie kodumaa kasuks!

12. detsembril 1902 a. oliwad meie ülikoolil joobelipääwad. Alma mater (helde ema), kes Balti poegi 100 aastat teaduse piimaga on imetanud, pidas oma sajaaastast sündimisepäewa suure rõõmuga. Õnne soowisid ja soowijaid oli igalt poolt Taaramäele kokku tulnud. Tartu ülikoolil on üleilmne tähendus. Tema pojad töötawad nii Idas kui Läänes, nii Põhjas kui Lõunas. Mis see kõige tähtsam: nad ei unusta kusköl oma heldet ema (alma mater) ära, olgu nad Amerikas ehk Australias, Aasias ehk Afwrikas, ehk minu päraşt Suuremaailma-mere saartel. See suur saadikutekogu, mis joobelipidule oli kokku tulnud, oli tunnistuseks, et ülikooli jüngrid oma heategijat tänulikus meeles peawad. Andku Jumal, et ülikool weel teist sada aastat meie rahwa keskel oma õnnistusrikast tööd teeks ja isamaale waimukangeid ja auusaid poegi kaswataks!

Wiimaks olgu siin weel tähendatud, et siinne rahwakoolmeistrite seminar, mida Walitsus asutanud, 25 aastaşt mälestusepäewa 5. juunil waikse wiisil pühitses. Pidule oli osawõtjaid rohkesti tulnud, enamiste kõik endised kaswandikud. Olgu kül, et nad Wene waimus on kaswatatud, Eesti süda tukub neil ikka weel rinnus ja nad wõiwad oma rahwa heaks weel palju kasulikku tööd teha! Kahju, et mitmed neist koolitööd maha jätawad ja enestele uut elukutset waliwad; sel wiisil kipub meile koolmeistrite puudus kätte tulema.

Imetohter.

Peale ühe wõõrastemaja, mille sildi peale oli kirjutatud „Kuldseakesele“ ja kus palju wõõraid sees käis, oli ka weel mitu wäikesemat, alatumat wõõraste- ehk joogimaja, kuhu ainult puuraiujad, sõepõletajad ja woorimehed käisiwad. Wõõrastemaja peremehe Prants Hippeli ümber kogus parem seltskond kokku. Mitte ükśnes suwel ei tulnud wõõrad seda ilusat kohta, kaugel suuresţ maailmaşt, waatama, waid ka talwekuudel oli Hippelil õige rohkeste alaliśt wõõraid. Tema naine oli tubli kokk ja nõnda oleks siis kõik wäga tore olnud, kui nende mõlemate wahel juba pulmaşt saadik, mis kahe aasta eest pühitseti, alaline tüli ja riid ei oleks walitsenud.

„Teie elate just kui koer ja kass ja olete ommeti armastusest teine teist wõtnud,“ maenitses õpetaja, kui ta parajaste õlleklaasi tühjendas. „Muidugi! Kui sel korral rikka Pritsu Peetrile korwi ei oleks andnud, siis ei oleks mul nüüd mitte tarwis ennaşt „seakese perenaeseks“ nimetada lasta,“ kostis noorik ja waatas wihaselt oma mehe peale, kes äritatult kostis:

„Oh jumaluke, lihuniku Haag'i Mari oleks mind hea meelega wõtnud ja mina ei oleks temaga tõeste mitte halwaste elanud.“